

Temizliğini Yaptığı Üniversiteyi Kazandı Hedefi Rektörlük

O gece gözüne uyku girmedi. Ne de olsa 12 saat sonra liseyi bitirecek, idealindeki mesleğe bir adım daha yaklaşacaktı. Ama mutluluğu kısa sürdü. Şimdi anlatmaya bile çekindiği bir gerekçeyle okul idaresi diplomasını vermedi. Hayalleri yıkılmıştı.

Kaderin sırtına vurduğu yük ağırdı. Ailesinin maddi gücü yoktu, çalışmak zorundaydı. Dondurma satmaktan tutun da emlakçılıktan, güvenlikçiliğe kadar pek çok işte çalıştı. Fatih Üniversitesi'nin yemekhanesine hizmetli olarak girdiğinde hayatında yeni bir sayfanın

açılacağından habersizdi. Yılmadı, açıköğretim sınavlarına girip lise diploması aldı. Süpürgecilik yaptığı okulda artık burslu bir öğrenciydi.

Hikayenin kahramanı 26 yaşındaki Tavabil Alkaç, inanarak çalışmanın ve başarının güzel bir örneği. Dokuz ay boyunca çöplerini toplayıp, koridorlarını süpürdüğü, mutfağında masalarını temizlediği okulda artık burslu bir öğrenci. 'Günde 20 saat çalışmanın karşılığını aldım. Hayatın engelleri beni alt etmeye yetmedi.' diyerek özetliyor başarısının sırrını. Azmi ve gayretiyle sınıf arkadaşlarının da gözdesi Tavabil. Hepsi ona karşı son derece saygılı. Bunda sınıfın en büyüğü olmasının da etkisi var tabii. 'Kimileri hayata 1-0 yenik başlar. Ben onlardanım.' diyor Tavabil.Çorum'lu dört çocuklu dar gelirli bir ailede dünyaya gelmiş. İlk ve ortaöğrenimini Çorum'da tamamladıktan sonra lise için Çankırı'nın yolunu tutmuş. Okulu bitirmesine yalnızca 12 saat kala kimseye anlatmadığı bir nedenle diplomasını alamamış. Tavabil, 'Bütün hayallerim yıkılmıştı. Ne yapacağımı bilmeden memleketime döndüm. Çok zor günlerdi unutmak kolay olmadı.' diye anlatıyor yaşadıklarını. Askerliğini yaptıktan sonra 2001 yazında İstanbul'daki abisinin yanına gelir. Hem üzüntüsünü unutmak hem de iyi bir iş bulup çalışmak niyetindedir. Bir süre dondurma satar, emlakçıda çalışır. 2002'de Fatih Üniversitesi'nde hizmetli olarak işe girer. Çöp toplayıp yerleri paspaslarken bir yandan da üniversiteyi kazanmayı hayal eder. Bir akşam, 'Bu üniversiteye öğrenci olarak döneceğim.' umuduyla evinin yolunu tutar. Lise diplomasını almak için kolları sıvar. 2004'ün Eylül'ünde açık lise sınavına girip lise diplomasını alır. Ancak asıl çalışma bundan sonra başlar. Hikayenin bu kısmını Tavabil'den dinliyoruz: 'Günde üç buçuk saat uyku ile dokuz buçuk ay direndim. Fatih Üniversitesi'nde temizlikçilik işini bırakıp abimin yanında mobilya atölyesinde çalışmaya başladım. Sabah 8'den akşam 7'ye kadar atölyede çalışıyordum, bir saatlik dinlenme molasından sonra sabah 3'e kadar üniversite giriş sınavına hazırlandım. Her gece 450-500 civarında soru çözüyordum.'

ÖSS sınavından sonra abisinin yanında çalışmaya devam eder. Bir gün dershaneden öğretmeni arar. Telefonun ucundaki ses 'Tavabil hangi üniversiteyi kazanmak istiyorsun?' demektedir. Tavabil, 'İlk tercihim olan Fatih Üniversitesi'nin tarih bölümünü burslu kazanmak istiyorum. Ama çok zor bir ihtimal.' cevabını verir. Öğretmeni 'Gözün aydın!' dediğinde ise birkaç dakika kendine gelemez. 'Çöplerini döküp, süpürdüğüm, hayalimdeki üniversiteye şimdi öğrenci olmuştum.' derken gözlerinde ilk günün onuru beliriyor Tavabil'in. Geçtiğimiz eylülde girmeye hak kazandığı üniversitenin ilk günü yine çöpünü dökmeye gitmiş. Tavabil sebebini söyle açıklıyor: 'Şükür etmek istedim Allah'a. Ben çalıştım o da karşılığını fazlasıyla verdi.' Şimdi tek bir hayali var, o da eğitim aldığı okulun rektörü olmak. Bunun için süre bile belirlemiş. '20 sene sonra Fatih Üniversitesi'nin rektörü olacağım.' diyor. Üniversiteye hazırlanan gençlere de bir mesajı var: 'Hazırlık döneminde muhasebe yapmayın. Sadece ders çalışın.' Üniversite sınavını düşmana benzeten Tavabil, sözlerini şöyle tamamlıyor: 'Ama mert. Korkacak bir şey yok sınavdan. Düşman mert ise onunla mücadele etme yolu da bellidir. Çalışmak, çalışmak ve çalışmak.'